

Drogie dzieciaczki!

1 czerwca to ulubiony dzień wszystkich małych mieszkańców ziemi.

Czy już wiecie co to za święto?

Tak to Dzień Dziecka, czyli każdego z Was!

***Dlatego pani dyrektor, wszystkie panie z przedszkola
oraz pan Janek i ksiądz Marek życzymy Wam:***

***Dużo uśmiechu i radości na każdy dzień,
spełnienia najskrytszych marzeń,
oraz nieustannie otaczającej miłości najbliższej rodziny.
Niech każdy dzień będzie dla Was
fascynującą, pełną niespodzianek przygodą.
Życzymy Wam, abyście na swojej drodze
spotkały cudownych przyjaciół i samych miłych ludzi.***

Drodzy rodzice!

Pamiętajcie, że to właśnie dzieci wyznaczają kierunki naszego życia, a swoim uśmiechem rozjaśniają nawet najpochmurniejszy dzień!

Temat tygodnia – „Dzień Dziecka”

Kochani wszystkie przygotowane przez nas zadania i zabawy rozwijają waszą wiedzę i umiejętności, ale nie musicie robić ich wszystkich. Możecie wybrać sobie te, które najbardziej Wam się podobają. Na początek zachęcamy was do wykonania zadań w Waszych książeczkach z przedszkola.

Dzieci z oddziału I – str.: 31 – 34

Dzieci z oddziału II – str.: 39 – 42

1. „Mamy takie same prawa” - słuchanie wierszyka i rozmowa na temat jego treści.

Wprowadźcie dziecko w temat wiersza - opowiadając, czym są prawa człowieka, np. **To takie zasady i umowy, którymi powinni się kierować wszyscy ludzie, aby się nawzajem nie krzywdzić i żeby wszyscy mogli żyć szczęśliwie. Dzieci też mają swoje prawa, których powinni przestrzegać zarówno oni sami jak i dorośli.** Następnie przeczytajcie dziecku wiersz i zadajcie mu kilka pytań dotyczących jego treści.

Mamy takie same prawa

D. Górka

*Śpiąca Królowna w zamku na wzgórzu
żyje beztrosko w szczęściu, radości,
bo król z królową chronią królowę,
dając tym dowód swojej miłości.
By mieć rodzinę, każdy ma prawo,
bo wszystkie dzieci chcą być kochane,
tak jak królowna czuć się bezpiecznie
i mieć przy sobie tatę i mamę.*

*A więc krzyczymy wszyscy razem, bo to bardzo ważna sprawa:
mamy takie same prawa, mamy takie same prawa!*

*Kopciuszek biedny całymi dniami
sprząta, gotuje, myje podłogi,
prasuje suknie, pierze ubrania,
choć już go bolą ręce i nogi.
Gdzie odpoczynek, chwila wytchnienia,
czas na naukę i na zabawę?
Każdy powinien mieć czas dla siebie –
to jest dziewczynek i chłopców prawem.*

*A więc krzyczymy wszyscy razem, bo to bardzo ważna sprawa:
mamy takie same prawa, mamy takie same prawa!*

*W wiejskiej zagrodzie Brzydkie Kaczątko,
biedne, pobite, siedzi i płacze.
Patrzy na niego, śmieje się, krzyczy
całe podwórko kur, gęsi, kaczek.
A ono prawo ma do spokoju,
miejsca na Ziemi i bezpieczeństwa.
Nikt go nie może bić i poniżać,
nawet gdy inny jest od rodzeństwa.*

*A więc krzyczymy wszyscy razem, bo to bardzo ważna sprawa:
mamy takie same prawa, mamy takie same prawa!*

*Na szczęście bajki dobrze się kończą
– zazwyczaj w bajkach tak właśnie bywa.
Kaczątko – piękne, Kopciuszek – z księciem,
Śpiąca Królewna – zdrowa, szczęśliwa.
Jeśli będziemy strzegli praw dzieci
w Polsce, w Afryce, na świecie wszędzie,
to każde dziecko, duże czy małe,
także szczęśliwe jak w bajce będzie!*

- Udzielanie odpowiedzi na pytania do wiersza:

- *O jakich prawach dzieci mówiła piosenka?*
- *Kto w piosence był szczęśliwy?*
- *Z jakiego powodu?*
- *Kto jeszcze ma prawo do miłości i rodziny?*
- *Czemu Kopciuszek był zmęczony?*
- *Czy macocha miała prawo go wykorzystywać?*
- *Do czego miał prawo Kopciuszek?*
- *Dlaczego mieszkańcy podwórka krzyczeli i bili Brzydkie Kaczątko?*
- *Czy mieli prawo to robić?*
- *Jakich praw nie przestrzegali?*

2. „Każde dziecko ma prawo do...” – praca z wykorzystaniem ilustracji.

Obejrzyj z dzieckiem poniższy plakat prezentujący prawa wszystkich dzieci.. Poproś dziecko, aby samo opowiedziało o obrazkach znajdujących się na plakacie, a ty przeczytaj jakie prawa prezentują.

Prawa dziecka

Każde dziecko ma prawo

chodzić
do przedszkola / szkoły

mieć mamę i tatę

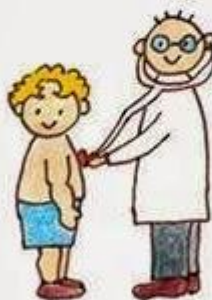
do zabawy i wypoczynku

do własnego miejsca
w domu

do imienia i swojego kraju

do leczenia

czuć się bezpiecznie

pytać i wypowiadać się

do miłości

do wychowywania
bez krzyku i przemocy

3. „Różne strony świata, a prawa takie same” – oglądanie ilustracji, poszerzanie wiedzy na temat praw dzieci.

Pokażcie dziecku ilustracje (załącznik nr.1) obrazujące prawa dzieci i zadajcie mu pytania. Podczas rozmowy należy podkreślić, że w niektórych krajach prawa dzieci są łamane dużo częściej niż w innych.

- Dlaczego to dziecko jest smutne?
- Czego mu brakuje?
- Jak można mu pomóc?

- *Warto zwrócić uwagę, że można pomagać na wiele sposobów, np. poprzez oddawanie na cele charytatywne używanych, ale niezniszczonych ubrań i zabawek, lub uczestnictwo w zbiórkach żywności.*

4. „Mam prawo do nietykalności osobistej” – rozmowa w oparciu o treść ilustracji.

Pokażcie dziecku obrazki przedstawiające naruszanie strefy osobistej drugiego człowieka([załącznik nr.2](#)).

Porozmawiajcie na temat uczuć, jakie towarzyszą dziecku, które nie potrafi się obronić przed napastnikiem. Rodzic wyjaśnia, że strefa osobista to coś w rodzaju niewidzialnej tarczy, której bez pozwolenia nikt nie może przekroczyć.

5. „Zabawa – nasze prawo” – nauka wiersza na pamięć.

Przeczytaj dziecku wierszyk po czym zadajemy mu kilka pytań dotyczących jego treści. Następnym zadaniem będzie nauczenie się na pamięć pierwszej jego zwrotki.

Zabawa – nasze prawo

Witold Szwałkowski

Dzieci mają różne prawa,
ale głównym jest zabawa,
więc popatrzmy w lewo, w prawo,
jaką zająć się zabawą.

Z kolegami albo sami,
bez zabawek, z zabawkami,
czy w mieszkaniu, czy na dworze,
każde z nas się bawić może.

Kto się bawi, ten przyznaje,
że zabawa radość daje,
i czas przy niej szybko leci,
więc się lubią bawić dzieci.

Pytania do wiersza:

- *Co dzieci lubią robić?;*
- *Czym jest zabawa?;*
- *W co wy lubicie się bawić?;*
- *Z kim lubicie się bawić?*

6. „Moja zabawa” – zabawa rytmiczna i foniczna z tekstem.

Gdy już dziecko zapamięta słowa wiersza spróbujcie zabawić się z wykorzystaniem jego pierwszej zwrotki:

*„Dzieci mają różne prawa,
ale głównym jest zabawa,
więc popatrzmy w lewo, w prawo,
jaką zająć się zabawą”*

Razem z dzieckiem mówcie tekst w różny sposób np:

- Wyklaskujcie i wytupujcie tekst,

- mówcie tekst cicho i głośno,
- szybko i wolno,
- nabierzcie powietrza i mówcie tekst na wydechu,
- z pozycji kucznej, zaczynając cicho, powoli wstawajcie, kończąc w pełnym wyproście głośno.

7. „Zabawki” – zabawa ruchowa naśladowcza.

Zapraszamy do zabawy w naśladowanie. Rodzic czyta zagadki, a dzieci odgadują o jaka zabawkę chodzi i naśladują ją ruchem.

Co to za zabawka:

- kół ma bez liku i pędzi jak na wyścigu,

dzieci naśladują samochody - swobodny bieg,
ręce ułożone tak, jakby trzymały kierownice;

Co to za zabawka:

- choć nie płacze wcale,
raz zakładasz jej pieluszkę, a raz korale

dzieci naśladują lalki – marsz na sztywnych nogach;

Co to za zabawka:

- lubi grać w nogę, lubi grać w rękę,
gdy chcesz ją złapać, ucieka prędko.

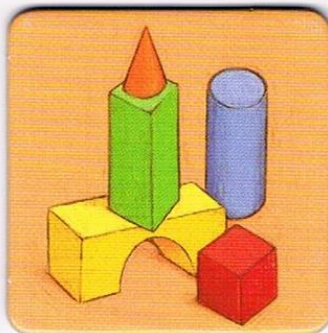
dzieci naśladują piłeczki - podskoki obunóż, uginanie kolan.

8. Zabawy w dniu dziecka” – zabawy ruchowe z wykorzystaniem nietypowych przedmiotów:

- „Wyścigi w kartonowych butach” – dzieci mają na nogach kartonowe pudełka (pudełka po dziecięcych butach, ich dolna część z nacięciem, przez które można wsunąć stopę). Zabawa odbywa się w parach lub pojedynczo. Pokonujemy **tor przeszkód**: slalom między butelkami z wodą, przejście nad poduszkami, przejście w szerokim rozkroku nad zwiniętym w rulon kocem.
- „Łaskotki” – dobierzcie się w pary i usiądźcie naprzeciwko siebie z piórkiem w prawej ręce. Trzymając się za lewe ręce, łaskoczcie się wzajemnie po twarzach. Zwracamy uwagę na delikatność w zabawie.
- „Obrazy z baniek” – przyczepcie do ściany duże kartony, płyn do baniek rozdzielcie do trzech pojemników. Do każdego pojemnika dodajcie odrobinę barwnika spożywczego lub farby plakatowej. Delikatnie rozmieszajcie. Zanurzajcie słomkę od w płynie i dmuchajcie bańki tak, aby rozprysły się na kartonie.
- „Zburzmy wieżę” – dziecko buduje wieżę z kartonów (pudełka po butach). Warto nauczyć się rymowanki:
*Pudełko pod,
pudełko nad,
będzie wieża na sto dwa.*
Na sygnał Start dziecko celuje w wieżę np. małą piłką, tak aby ją przewrócić.
- „Ścieżka sensoryczna” – do ścieżki sensorycznej można wykorzystać gotowe elementy lub wykonać ją z dostępnych materiałów (np. zwinięta skakanka, kawałek futra, torebki foliowe, plastikowa wycieraczka, fragment linoleum, płytki podłogowa,). Wszystkie elementy należy ułożyć w małych odległościach, tak, aby powstała ścieżka. Dziecko przechodzą, dotykając różnych faktur bosymi stopami. Ćwiczenie należy powtórzyć również w pozycji na czworakach. Po ćwiczeniu warto spytać dziecko o jego odczucia, poprosić, aby określiło dotykane faktury (miękką, twardą, nierówną, gładką, szorstką, kłującą itp.)

9. „W pokoju z zabawkami” – zabawa rozwijająca spostrzegawczość.

Poproś dziecko, aby odszukało na ilustracji dziecięcego pokoju określonych zabawek. Podzielcie nazwy zabawek na sylaby: pa-ja-cyk, klo-cki, sa-mo-chód, mi-siu, pił-ka.

10. „Międzynarodowa powitanka” - wymawianie słowa „Dzień dobry” w różnych językach świata.

W tym linku znajdziecie nagranie powitania w różnych językach świata <https://www.youtube.com/watch?v=CIUEhHIBEMY>. Wysłuchajcie ich wspólnie z dzieckiem i spróbujcie nauczyć się kilku z nich. Włączcie nagranie waszej ulubionej piosenki i poruszajcie się w jej rytmie. Co jakiś czas zatrzymujcie muzykę i witajcie się w jakimś języku najpierw rodzic, a potem dziecko.

11. „Mój kolega z Afryki” – list od chłopca z Ugandy.

Przygotujcie kopertę do której włożcie poniższy tekst listu i jeśli macie możliwość wydrukowane zdjęcie chłopca. Usiądźcie wygodnie i przeczytaj dziecku list. W jego treści znajdują się zadania do wykonania. Pomóżcie dziecku im sprostać.

Drodzy Przyjaciele!

Przesyłam Wam pozdrowienia z mojego rodzinnego kraju, z Ugandy. Mam na imię Joseph Lwevola, mam 9 lat. Moje imię nadała mi babcia. W moim kraju, w Ugandzie, ludzie mają po dwa imiona: jedno chrześcijańskie (ja mam Józef – Joseph), drugie – ugandyjskie. W moim liście są dla Was zadania do wykonania.

I zadanie – powiedzcie, jak macie na imię. Może macie po dwa imiona? Czy wiecie, kto Wam wybrał imię?

W mojej okolicy są pola kukurydzy i fasoli – gdy długo nie ma deszczu, wszyscy się martwią o plony. Mieszkam z rodziną w domu – lepiance krytej słomą, której dach często umacniamy kamieniami i cegłami od góry. Opiekuję się nami chory dziadek. Mam czworo rodzeństwa: Irenę, Tapenensi, Roberta, Fhionę. Lubię robić zabawki. Z drutu zrobiłem samochód i wózek. Z butelek i kory bananowca zrobiłem piłkę i skakankę.

II zadanie – podpowiedzcie mi, z czego jeszcze można robić zabawki?

Lubię też zajmować się zwierzętami i grać w piłkę nożną. Potrafię cały wolny dzień bawić się z kolegami na powietrzu. Z rodzeństwem często śpiewamy i przygotowujemy przedstawienia. Dużo pomagam dziadkowi: koszę wysoką trawę, karczuję krzewy, pomagam przy ścinaniu drzew i wrywaniu ich z korzeniami oraz kopaniu. Pomagam w domu, w polu i przy zwierzętach – karmię kozy liśćmi sorgo. Pomagam też mieszkańcom mojej wioski w pracach w ogrodzie.

III zadanie – powiedzcie, w jaki sposób pomagacie innym.

Największym moim marzeniem było – móc się uczyć. Dzięki pomocy jednej z polskich szkół, z której dzieci zbierają pieniądze i wysyłają do moich opiekunów, już od roku mogę chodzić do szkoły.

IV zadanie – powiedzcie, jakie jest Wasze największe marzenie.

Czasem dziadek opowiada nam bajki i opowieści. Oto jedna z nich:

„Rybak i muzungu”

Nad Jeziorem Wiktorii w Ugandzie żył sobie pewien rybak. Miał on żonę, troje dzieci, malutką chatkę i bardzo dobrą wędkę. Codziennie rano szedł na brzeg jeziora i łowił ryby. Kiedy złowił już 10 sztuk, zabierał je na targ do znajomego sprzedawcy, sprzedawał, a pieniądze przeznaczał na jedzenie i ubranie dla swojej rodziny. Pieniądze wystarczały na zaspokojenie potrzeb całej rodziny. Praca ta zajmowała mu pół dnia. Resztę dnia spędzał, siedząc przed domem, patrząc na jezioro i rozmawiając z żoną, dziećmi i wszystkimi, którzy do niego przychodzili. Tak mijał dzień za dniem. Pewnego dnia zjawił się pewien muzungu – człowiek biały. Długo przyglądał się rybakowi, kiedy on łowił ryby. Następnego dnia, ten sam muzungu znów przyszedł na brzeg jeziora i przyglądał się rybakowi, aż w końcu podszedł do niego i powiedział:

- Rybaku! Dlaczego łowisz tylko 10 ryb dziennie? Przecież możesz poświęcić więcej czasu i łowić więcej ryb!
- Ależ dlaczego? – ze zdziwieniem zapytał rybak.
- Kiedy złowisz więcej ryb i sprzedasz je, będziesz miał więcej pieniędzy. Jeśli będziesz miał więcej pieniędzy, będziesz mógł kupić sobie łódź i wypłynąć na jezioro, by łowić jeszcze więcej ryb – tłumaczył muzungu.
- Dobrze, ale po co? – znów zapytał rybak.
- Kiedy będziesz miał łódź i będziesz łowił więcej ryb, sprzedasz je i będziesz mógł sobie kupić łódź motorową, żeby móc wypływać daleko na jezioro, gdzie jest więcej ryb i łowić jeszcze więcej.

- To prawda, – odrzekł rybak – ale czemuż miałbym to robić?
- To proste! Będziesz łowił więcej, będziesz miał więcej pieniędzy. Będziesz mógł zbudować większy dom dla swojej rodziny, kupić samochód, kupić wiele innych rzeczy... – wyliczał muzungu.
- Lecz po co mi to wszystko? – ze zdziwieniem zapytał rybak.
- Jak to po co? By być bardziej szczęśliwym! – wykrzyknął muzungu.
- Ale ja już jestem bardzo szczęśliwy! – powiedział rybak

V zadanie – jak zrozumieliście morał tej bajki? O czym mówi?

Na pewno już wiecie! Nam w Afryce do szczęścia potrzeba niewiele – nauka w szkole, zabawa z kolegami, rodzeństwem, opowieści dziadka.

Mój dzień w Afryce wygląda tak: w dniu, w którym idę do szkoły, dziadek budzi mnie o 7.00 rano. Myję się, wkładam mundurek szkolny i czasem jem śniadanie – porycz (jest to ugotowana mąka kukurydziana z wodą i z cukrem), który bardzo lubię.

VI zadanie – powiedzcie, co wy jecie na śniadanie w domu.

Przed wyjściem do szkoły karmię zwierzęta. Do szkoły idę pół godziny piaszczystą drogą. W szkole jem obiad: poszo, czyli gęstą papkę z gotowanej mąki kukurydzianej, czasem polanej ostrym sosem.

VII zadanie – powiedzcie, co lubicie najbardziej jeść na obiad.

Po lekcjach gramy z kolegami w piłkę nożną lub bawimy się w grę „sula katambala – tomuli lamu lala”.

VII zadanie – usiądźcie w kręgu. Wybrana osoba chodzi z jakimś przedmiotem w ręku na zewnątrz koła i mówi pierwszą część tekstu: sula katambala. Wszyscy jej odpowiadają: tomuli lamu lala. W pewnym momencie ta osoba podkłada komuś przedmiot za plecami. Dzieci oglądają się za siebie i sprawdzają, czy za nimi nie ma tego przedmiotu. Ten, kto znajdzie przedmiot, bierze go do ręki i goni podkładającego przez jedno okrążenie. Podkładający biegnie na zwolnione miejsce. Teraz osoba, która złapała przedmiot, podkłada go innym. Jeśli ktoś kogoś złapie, to osoba złapana siedzi na środku, dopóki ktoś inny nie zostanie złapany. Wtedy następuje zamiana. Dowiedziałem się, że wy bawicie się w podobną grę, Chodzi lisek koło drogi. A teraz pobawcie się tak jak w Afryce.

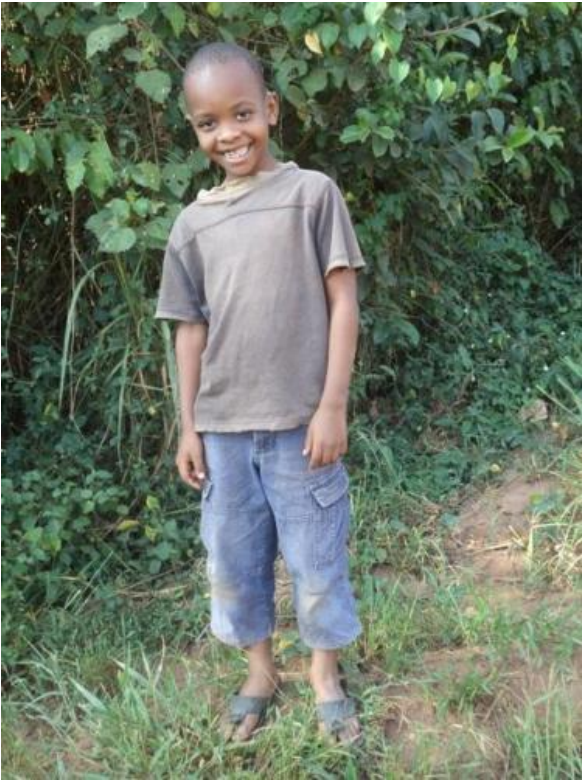
Po powrocie ze szkoły pomagam w domu i w polu. Na kolację jemy banany, smażony plantan – podobny do bananów, potrawy z batatów (słodkich ziemniaków) i prosa, kukurydzę lub placki z sorgo.

VIX zadanie – powiedzcie, co jecie na kolację.

Gdy idę spać i jest mi zimno, przykrywam się kocem lub kurtką. Czuję się bardzo dobrze. Zawsze oglądam zdjęcia uczniów szkoły, która się mną opiekowała. Wtedy czuję się szczęśliwy!

Niech Was Bóg błogosławi!

Joseph

A to rysunek mojej rodziny. Zgadnijcie gdzie jestem?

12. „Siedem życzeń” - formułowanie życzeń dla Josepha

Przygotujcie kartkę i poproście dziecko, aby wymyśliło życzenia dla Josepha i innych dzieci z Ugandy. Spytajcie dziecko dlaczego wybrały takie życzenia.

13. „Każdy inny jest” – Nauka piosenki.

Posłuchajcie piosenki i porozmawiajcie na jej temat. Wyjaśnijcie dziecku, że ludzie, a także dzieci różnią się między sobą np. wyglądają i mówią inaczej, lubią inaczej się bawić i jeść różne rzeczy. Powinniśmy się nawzajem lubić bez względu na istniejące między nami różnice. Spróbujcie nauczyć się tej piosenki.
<https://www.youtube.com/watch?v=vU24aTI8eok>

I.

Tomek lubi mówić szczerze,
Jeździć szybko na rowerze.
Zuzia śpiewa jak skowronek,
Zosia tańczy cały dzionek.

Ref: Każdy lubi coś innego
Bo i każdy inny też.
Lecz gdy razem się bawimy,
Wtedy zawsze fajnie jest.

II.

Krystian lubi zimne lody
Nawet kiedy przyjdą chłody.
Wiki czytać bardzo lubi
No i zawsze się tym chlubi

Ref: Każdy lubi coś innego...

14. „Dzieci na ziemi” – zabawa z wierszem.

Przeczytaj dziecku wiersz. Poproś, aby wskazało na ilustracji dzieci, o których mowa w wierszu. Jeśli zechce może skończyć kolorować obrazki.

Dzieci się różnią kolorem skóry,
jednak są dumne ze swej kultury.
I choć w dziwacznych mówią językach,
pragną się bawić, tańczyć i brykać!

Inka i Zulu, Bubu, Namoko
chcą być kochane, śmiać się szeroko,
jeść smakołyki, dbać o zwierzęta,
a zamiast wojen mieć tylko święta!
– Niech wam się spełnią wszystkie marzenia –
tak, robiąc obrót, powiada Ziemia.

14. „Dzieci świata” –zabawa przy muzyce.

Posłuchajcie piosenki o dzieciach z różnych stron świata:

→ „Jesteśmy dziećmi” - https://www.youtube.com/watch?v=7K3_mSb1zRQ

A może spodoba Wam się indiańska muzyka i spróbujcie tańczyć jak Indianie:

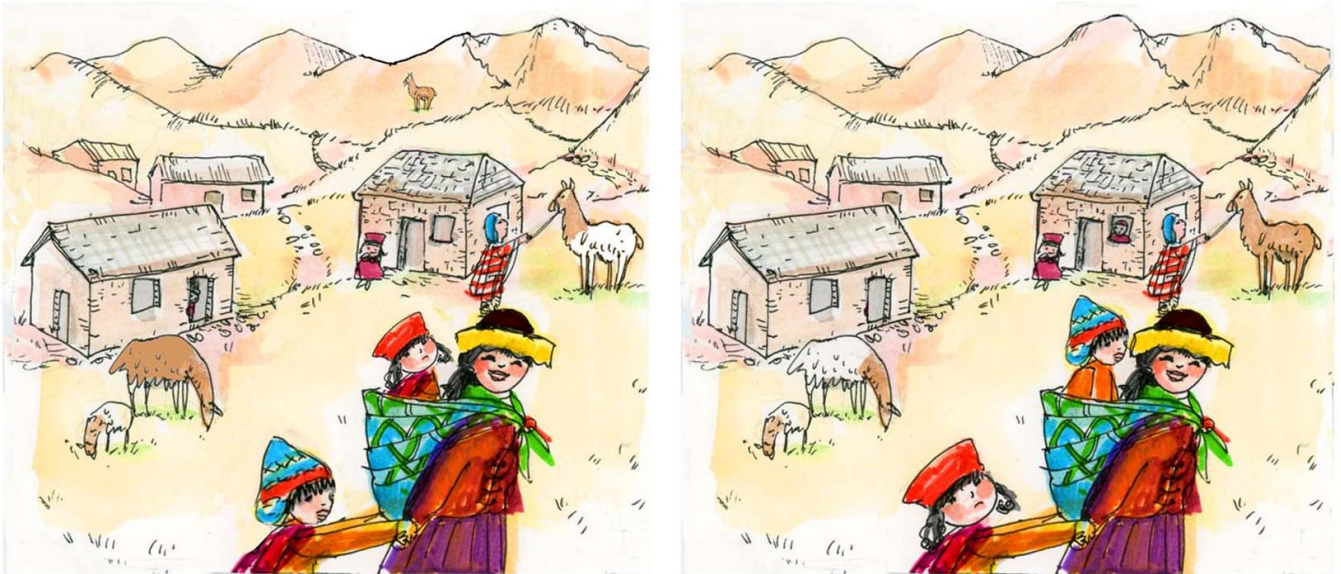
→ „Indiański taniec” - <https://www.youtube.com/watch?v=ZKslipdC-sY>

15. „Dzieci z różnych stron świata” – praca plastyczna.

W załączniku (załącznik nr. 3) znajdziecie kolorowanki dzieci z różnych stron świata w ich tradycyjnych strojach. Dziecko może pomalować je farbami lub kredkami. Aby stroje dzieci były jeszcze bardziej kolorowe można ozdobić je różnymi materiałami np. bibułą, plasteliną, flamastrami, kolorowym papierem, kawałkami materiałów, wstążek, cekinami lub brokatem.

16. „Domy w Andach” – dostrzeganie różnic na obrazku.

Znajdź 8 różnic

17. „Chiński posiłek” - Ćwiczenia warg i języka .

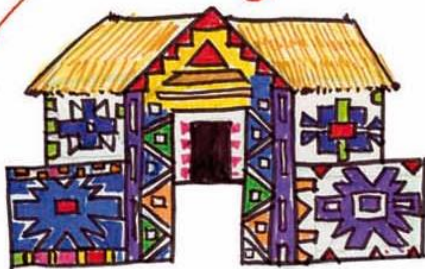
Przenieśmy się do Chin. Dzieci przygotowują usta i języki do ryżowego posiłku. Ściągają wargi w dziubek, po czym szeroko się uśmiechają – kilka razy. Układają wargi w dziubek i przesuwają go w prawo i w lewo. Wypychają językiem lewy i prawy policzek. Rodzic kładzie przed dzieckiem talerzyk z preparowanym ryżem. Dziecko może go zjeść, pod warunkiem że zrobi to w określony sposób. Należy pochylić się nad talerzem i wysunąć jak najdalej język. Ziarenka, które się przykleją do języka, można zjeść.

18. „Domy i ch mieszkańcy” – platanina obrazkowa.

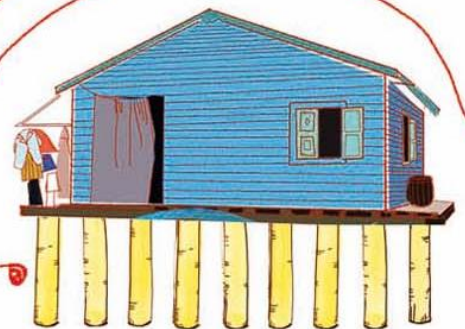
Rysuj po linii rozpoczynając od czerwonych kropeczek i dowiedz się w jakim domu mieszkają poszczególne dzieci.

Mali

Republika Południowej Afryki

Kambodża

Mongolia

Kenia

Peru

Załącznik nr. 1

